Ти надо мною в темні ночі
Ніколи не стуляла очі,
Мене малого доглядала
І сповивала, і кохала,
Малому виглядала долю
Й благала бога, щоб ніколи
Не довелось мені на світі
Із лихом, з горем вкупі жити;
І все кохання, що палало
У тебе в серці і не знало,
На кого вилитись — вповні
Ти віддала його мені.
В журбі життя ти доживаєш,
А все ти долі виглядаєш
Мені і мною ти живеш
І днів ясних в бездоллі ждеш.

1880